

2008/00454
Hof Den Haag

Wet IB 2001 6.17

Kosten chelatietherapie aftrekbaar als buitengewone uitgave

Toelichting staatssecretaris van 12 januari 2010 nr. DGB 2009-6612, n.a.v. uitspraak Hof Den Haag van 4 december 2009, nr. 2008/00454, jaar 2005

De inspecteur heeft bij de vaststelling van de aanslag van belanghebbende (A) de (niet aan hem vergoede) kosten van door A's echtgenote gevolgde chelatietherapie ad € 3 825 niet aanvaard als buitengewone uitgaven wegens ziekte.

De heer S, werkzaam bij een kliniek voor geneeskunde, staat vermeldt in het op de voet van de Wet BIG ingestelde register. Een aanduiding van een specialisme is niet vermeld. Evenmin zijn beperkingen opgenomen.

S laat in een verklaring voor de Belastingdienst onder meer weten dat de A's echtgenote in 2005 op zijn advies als arts en op medisch verdedigbare gronden chelatietherapie heeft gevolgd. Deze therapie is door hem toegepast in zijn functie van arts. De term 'preventief' in de naam van de kliniek staat om te voorkomen dat verdere ziekenhuisopnames en operaties nodig zullen zijn. In 90% van de gevallen hebben de patiënten van de kliniek serieuze medische klachten bij aanvang van de behandeling. De Inspectie voor de Gezondheidszorg heeft geen bezwaar tegen deze therapie, die al 17 jaar wordt toegepast in een aantal klinieken in Nederland

Hof

In hoger beroep oordeelt het hof dat niet in geschil is dat de echtgenote van A voorafgaand aan de behandeling last had van chronisch vaatlijden, zodat van een (louter) preventieve behandeling niet kan worden gesproken. Verder staat vast dat zij baat heeft gehad bij de behandeling. Dat met deze medische behandeling verder vaatlijden is voorkomen, kwalificeert de behandeling niet als preventief. Alleen al niet omdat het opheffen en het voorkomen van verdere toekomstige fysieke en /of psychische klachten het doel is van elk medisch handelen. Het toedienen van de stof EDTA d.m.v. chelatie-infusen is een medische behandeling die door, op voorschrift en onder toezicht van een BIG-geregistreerd medicus is uitgevoerd.

Anders dan de rechtbank, niet in het bezit van genoemde verklaring van de heer S, oordeelt het hof dat de uitgaven moet worden gerangschikt onder de in art. 6.17, lid 1, aanhef en onderdeel a Wet IB 2001 vermelde uitgaven (vergelijk Hoge Raad van 23 februari 2007, nr. 42.382, BNB 2007/2282). Dat de behandeling niet op voorschrift of doorverwijzing van de huisarts of een medisch specialist heeft plaatsgevonden doet daaraan niet af.

De staatssecretaris heeft laten weten dat hij afziet van het instellen van beroep in cassatie. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

In casu staat vast dat de chelatietherapie is geadviseerd door een erkende arts (BIG-registratie) en onder zijn toezicht heeft plaatsgevonden (zie o.a. verklaring in onderdeel 3.3 van de uitspraak). Ook is niet onbegrijpelijk dat het hof tot het oordeel komt dat de behandeling plaatsvond vanwege chronisch vaatlijden bij de echtgenote van belanghebbende.

Het hof constateert terecht dat de medische behandeling (het toedienen van de stof EDTA d.m.v. chelatie-infusen) niet uitsluitend preventief geschiedde en door, op voorschrift en onder toezicht van, een BIG-geregistreerd medicus is uitgevoerd. Gelet op het arrest HR 23 februari 2007, nr. 42 382, BNB 2007/282c* acht ik het oordeel van het hof dat dan sprake is van aftrekbare ziektekosten juist. In die zaak heeft de Hoge Raad namelijk beslist:

-3.3. Uitgaven voor activiteiten als de onderhavige, gymnastiek en zwemmen, zijn aan te merken als uitgaven voor geneeskundige hulp in de zin van vorenbedoelde wetsbepaling, indien die activiteiten onderdeel uitmaken van een complex van onderling samenhangende en op elkaar afgestemde maatregelen, door middel waarvan op voorschrift van een arts en onder rechtstreeks toezicht of rechtstreekse begeleiding van een arts of andere medisch geschoolde hulpverlener wordt gepoogd de fysieke en psychische toestand van een patiënt tot de voor hem optimale graad op te voeren, dan wel die zo goed mogelijk in stand te houden. Indien aan de overige voorwaarden is voldaan, maar de activiteiten niet plaatsvinden onder rechtstreeks toezicht of rechtstreekse begeleiding van een (para)medicus, kunnen de uitgaven niettemin worden aangemerkt als uitgaven voor geneeskundige hulp, indien het gaat om therapeutische activiteiten onder omstandigheden waarin gezonde personen soortgelijke activiteiten niet plegen uit te oefenen.

In casu is sprake van een behandeling op medisch voorschrift en onder direct toezicht of directe begeleiding van een arts of paramedicus, zodat sprake is van uitgaven voor geneeskundige hulp.